

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Pavla Molka a JUDr. Radana Malíka v právní věci žalobce: **R. D.**, zast. Mgr. Václavem Voříškem, advokátem se sídlem Ledčická 649/15, Praha 8, proti žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**, se sídlem Jeremenkova 40a, Olomouc, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 10. 2017, č. j. KUOK 102503/2017, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě – pobočky v Olomouci ze dne 28. 5. 2019, č. j. 72 A 6/2018 - 35,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Magistrát města Olomouce, odbor agendy řidičů a motorových vozidel (dále jen „magistrát“), rozhodnutím ze dne 16. 6. 2017, č. j. SMOL/144101/2017/OARMV/DPD/Hon, uznal žalobce vinným z přestupku z nedbalosti podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění účinném do 30. 6. 2017 (dále jen „zákon o silničním provozu“), kterého se měl dopustit tím, že dne 21. 12. 2016 asi v 9:37 h na dálnici D35 u motorestu Zlatá Křepelka ve směru jízdy na Mohelnici jako řidič motorového vozidla nerespektoval právní předpisy stanovující nejvyšší dovolenou rychlost na dálnici na 130 km/h a v měřeném úseku byla silničním radarovým rychloměrem RAMER 10 C naměřena rychlost jím řízeného vozidla 152 km/h. Při zvážení možné odchylky měřicího zařízení ve výši ± 3 % byla nejnižší skutečná rychlost jízdy 147 km/h. Žalobce tak překročil nejvyšší dovolenou rychlost mimo obec o 17 km/h, a tím porušil § 18 odst. 3 zákona o silničním provozu. Za tento přestupek mu magistrát uložil pokutu ve výši 1 700 Kč a povinnost k náhradě nákladů správního řízení ve výši 1 000 Kč.

[2] Žalovaný rozhodnutím ze dne 17. 10. 2017, č. j. KUOK 102503/2017, zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí magistrátu.

[3] Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci (dále jen „krajský soud“) následně rozsudkem ze dne 28. 5. 2019 zamítl žalobu žalobce. Shledal, že rozhodnutí žalovaného není nepřezkoumatelné. K návrhu na doplnění dokazování výsledkem svědka pprap. D. se žalovaný vyjádřil nepřímo, protože další dokazování shledal jako nadbytečné, stejně jako magistrát. Pprap. D. popsal skutkový stav do úředního záznamu, který byl čten jako důkaz a jakožto podklad rozhodnutí byl v souladu s ostatními důkazy, zejména záznamem z rychloměru a také s výpověďmi dalších dvou policistů, kteří byli vyslechnuti ve správním řízení jako svědci. Odpovědi policistů, při kterých si nevzpomínali na podrobnosti skutkového děje, nevnuly do zjištěného skutkového stavu důvodné pochybnosti, pro které by bylo v posuzovaném případě třeba dalšího dokazování. Výstup z rychloměru byl vynikající kvality a ani žalobcovy námitky nevnuly do zjištěného skutkového stavu důvodné pochybnosti.

[4] K tomu, aby správní orgán musel v řízení o přestupku zkoumat, zda mohlo dojít k chybě měření v důsledku zasažení překážky mezi stanovištěm rychloměru a měřeným vozidlem, musí existovat konkrétní skutkové důvody vyvolávající rozumnou pochybnost o bezvadnosti výsledku měření. Takové důvody však v konkrétní věci nebyly dány. Uvedené měřicí zařízení bylo ověřeno a typ schválen. O reflexi od svodidel nebo dodávkového motorového vozidla se jednat nemohlo, což vyplývá z postavení svodidel, dodávky a měřeného vozidla. Mezi měřeným vozidlem a rychloměrem totiž podle fotografie na záznamu z rychloměru žádná překážka nebyla. Zároveň nejsou přílehlavé odkazy žalobce na judikaturu správních soudů k otázce provedení důkazu návodem k obsluze rychloměru. Jako nedůvodnou shledal krajský soud rovněž námitku nepoužitelnosti důkazu – výstupu z rychloměru a podjatosti jeho výrobce a ověřovatele. Nedůvodná byla také námitka týkající se neprokázání zavinění žalobce a námitka, že správní orgány nepřihlédly k zákonným kritériím pro uložení pokuty. Co se týče zákazu dvojího přičítání, krajský soud vytkl magistrátu a žalovanému, že použili větu o ohrožení životů ostatních účastníků provozu rychlou jízdou. Tento znak je totiž obsažen již ve skutkové podstatě přestupku, za nějž byl žalobce trestán. Tato vada však neměla vliv na stanovení sankce, která byla stanovena při samé dolní hranici sazby, přestože zde magistrát shledal i jiné přitěžující okolnosti.

II. Obsah kasační stížnosti

[5] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadl rozsudek krajského soudu kasační stížností, jejíž důvody spadají pod § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

[6] Podle jeho názoru je rozsudek krajského soudu nepřezkoumatelný, a to z více důvodů. Prvním z nich je skutečnost, že se žalovaný nevyjádřil k nevyslechnutí pprap. Doležela, tudíž se jedná o opominutý důkaz a porušení čl. 6 odst. 3 písm. d) Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (dále jen „Úmluva“). K porušení čl. 6 Úmluvy se krajský soud nevyjádřil, stejně jako ke stěžovatelem uváděné judikatuře. Nepřezkoumatelná je rovněž úvaha krajského soudu, že nemohlo dojít k reflexi od svodidel nebo dodávkového motorového vozidla, neboť krajský soud neuvedl, z čeho tento závěr vyvodil, ani jej neprokázal. Zároveň nemohl stěžovatel uplatnit své připomínky proti měření rychlosti ihned po kontrole, protože nevěděl, že mohlo dojít k reflexi a že rychloměr byl nastaven pouze jednou osobou. Stěžovatel navrhoval provedení důkazu návodem k obsluze, ale žalovaný tento důkaz odmítl jako nadbytečný, ačkoliv z něj následně vycházel. Krajský soud se však s tímto argumentem nijak nevypořádal.

[7] Stěžovatel se domnívá, že výslech pprap. D. byl na místě, protože zde byly pochybnosti o průběhu měření rychlosti jím řízeného vozidla a dodržení návodu k obsluze. I výpověďmi policistů bylo totiž prokázáno, že došlo k porušení návodu k obsluze, neboť měřicí přístroj

pokračování

nastavil nejspíše pouze jeden policista. Žádný rychloměr není vyroben tak, aby bylo vyloučeno, že bude porušen návod k obsluze, což prokazuje i vyjádření Českého metrologického institutu, které navrhuje provést jako důkaz. Samotný návod navíc nebyl proveden jako důkaz, a krajský soud přesto konstatoval, že byl dodržen. Navrhl proto napadený rozsudek zrušit a věc vrátit krajskému soudu k dalšímu řízení.

[8] Závěrem stěžovatel zdůraznil, že on ani jeho zástupce nesouhlasí s vyvěšením svých osobních údajů na internetu.

[9] Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[10] Nejvyšší správní soud (dále jen „NSS“) posoudil kasační stížnost v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[11] Vzhledem k tomu, že stěžovatel uplatnil v kasační stížnosti také důvod podle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s., zabýval se NSS nejprve tímto důvodem. Bylo by totiž předčasné zabývat se právním posouzením věci samé, bylo-li by napadené rozhodnutí krajského soudu skutečně nepřezkoumatelné či založené na jiné vadě řízení s vlivem na zákonnost rozhodnutí o věci samé. NSS však nezjistil, že by napadený rozsudek trpěl vadami, které podle jeho setrvalé judikatury zakládají důvod nepřezkoumatelnosti, přičemž na její závěry ohledně posouzení toho, jaké vady naplňují tento kasační důvod, pro stručnost odkazuje (viz např. rozsudky NSS ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003 - 75, č. 133/2004 Sb. NSS; či ze dne 18. 10. 2005, č. j. 1 Afs 135/2004 - 73, č. 787/2006 Sb. NSS).

[12] Stěžovatel spatřuje nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku v první řadě v tom, že se krajský soud náležitě nevyřadil s jeho námitkou týkající se výsledku pprap. D., resp. potvrdil již v tomto směru nepřezkoumatelné rozhodnutí žalovaného. Není však pravdou, že by se krajský soud k výsledku pprap. D. nedostatečně nebo nesprávně vyjádřil. Naopak v bodě 59 svého rozsudku poukázal na to, že magistrát provedl výslech ostatních dvou policistů, kteří se měření a zastavení vozidla zúčastnili a jejichž odpovědi nevnuly do zjištěného skutkového stavu důvodné pochybnosti, a zároveň vycházel z popsaného průběhu celé akce zaznamenaného v úředním záznamu a rovněž v oznámení přestupku, které zhotovil právě pprap. D.

[13] Dle názoru vysloveného v usnesení rozšířeného senátu ze dne 14. 1. 2014, č. j. 5 As 126/2011 - 68, č. 3014/2014 Sb. NSS., „*v řízení o přestupku postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu potřebném pro rozhodnutí o přestupku.*“ Protože se ani podle názoru krajského soudu neobjevily důvodné pochybnosti o stavu věci, nepochybil žalovaný, resp. magistrát, když nevyslechl pro nadbytečnost pprap. D. Na průběhu měření a zastavení vozidla se policisté shodli, i když si v průběhu výsledku následně nebyli schopni vzpomenout na všechny detaily, na které se jich dotazoval stěžovatelův zmocněnec, které však nebyly pro věc relevantní (zasedací pořádek v policejním vozidle či počasí v den spáchání přestupku). Součástí správního spisu (č. l. 5) je i ověřovací list č. 12/16 ze dne 29. 1. 2016, ze kterého vyplývá, že rychloměr byl ověřen a lze jej používat k měření rychlosti. Ověřovací list je veřejnou listinou, u níž se presumuje správnost (viz rozsudek NSS ze dne 27. 9. 2016, č. j. 1 As 101/2016 - 77). Ke zpochybnění správnosti ověřovacího listu musí existovat konkrétní skutkové či právní důvody vyvolávající rozumnou pochybnost, k čemuž v projednávané věci nedošlo.

[14] Napadený rozsudek rovněž není nepřezkoumatelný z důvodu nevypořádání se s každým stěžovatelem citovaným rozhodnutím. Krajský soud nemusel reagovat na každý citovaný rozsudek, pokud se s jeho argumenty jinak vypořádal a vysvětlil, proč nejsou důvodné. Tomuto požadavku plně dostal. Na základě mnohých citací či odkazů na rozsudky NSS předložil ucelenou argumentaci, která reaguje na stěžovatelem citovaná rozhodnutí a vypořádává se s nimi. Stěžovatelova námitka, že je napadený rozsudek z tohoto důvodu nepřezkoumatelný, je proto nedůvodná.

[15] Zároveň není pravdou, že se krajský soud chybně nevypořádal se žalobní námitkou, že nevyslechnutí pprap. D. je v rozporu s čl. 6 Úmluvy. Takovou námitku totiž žaloba neobsahuje, v žalobě je čl. 6 Úmluvy uveden pouze v jedné citaci rozhodnutí žalovaného, ocitovaného v bodě 28 žaloby. Následný odkaz na čl. 6 Úmluvy v rámci ústního jednání konaného dne 28. 5. 2019 není včas uplatněnou žalobní námitkou, když rozhodnutí žalovaného bylo stěžovateli doručeno dne 10. 11. 2017. Krajský soud navíc svou ucelenou argumentací reagoval i na tuto dílčí stěžovatelovu námitku.

[16] Napadený rozsudek krajského soudu není nepřezkoumatelný, ani co se týče úvahy o nemožnosti reflexe od svodidel či jiného vozidla. Krajský soud v bodě 43 rozsudku přezkoumatelně a srozumitelně vysvětlil, že „[o] reflexi od svodidel nebo dodávkového motorového vozidla se jednat nemohlo, což vyplývá z postavení svodidel, dodávky a měřeného vozidla. Mezi měřeným vozidlem a rychloměrem totiž podle fotografie na záznamu z rychloměru žádná překážka nebyla.“

[17] Následně NSS přistoupil k přezkumu napadeného rozsudku z důvodu podle § 103 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s. a dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

[18] Krajský soud totiž přehledně a srozumitelně vypořádal všechny stěžovatelovy námitky, a to včetně četné citace judikatury NSS. Ani NSS nezjistil, že by zde vznikly důvodné pochybnosti o správnosti měření a spáchání přestupku. Součástí správního spisu jsou všechny potřebné listiny, včetně záznamu o přestupku s fotografií z měřicího přístroje, vyslechnuti byli i zasahující policisté, všechny výpovědi se shodovaly na průběhu měření, přístroj byl ověřen a nejsou pochybnosti o tom, že měření proběhlo v souladu s návodem k obsluze.

[19] Stěžovatel uvedl, že se v přestupkovém řízení domáhal výsledku pprap. D., neboť z výsledku ostatních dvou policistů vyplynulo, že nebyl dodržen návod k obsluze měřicího přístroje, když byl nastaven pouze jednou osobou. Toto tvrzení však nemá oporu ve správním spise. Pprap. N. v průběhu výsledku před magistrátem dne 24. 4. 2017 jasně uvedl, že u nastavování rychlosti jsou vždy všichni a že při měření rychlosti postupovali podle návodu k obsluze. Pprap. Š. si při výsledku téhož dne na takové detaily nevzpomínal, to však neznamená, že by z jeho výpovědi vyplývalo, že návod k obsluze dodržen nebyl. Pochybnosti stěžovatele proto nemají oporu ve správním spise, a nezakládají tak důvodné pochybnosti o skutkovém stavu, jak bylo uvedeno výše.

[20] Správnost měření vyplývá i ze skutečnosti, že navzdory automaticky probíhajícím korekcím při měření, měřicí přístroj měření zaznamenal. Krajský soud proto správně popsal, že takto zjištěný skutkový stav má oporu ve správním spise, zejména v záznamu o přestupku, a je dostatečný pro závěr, že byly naplněny znaky skutkové podstaty přestupku. Lze rovněž vycházet z rozsudku NSS ze dne 3. 5. 2017, č. j. 6 As 40/2017 - 32, ve kterém byl srozumitelně vysvětlen průběh automatických korekcí měřicího přístroje RAMER 10 C. V případě nesprávného způsobu jízdy měřicího vozidla přístroj vyhodnotí měření jako nesprávné a záznam neuloží. Zároveň měřicí přístroj vyhledává v posloupnosti změřených hodnot úsek,

pokračování

který je nejvhodnější pro maximální přesnost měření. Dodatečně probíhá ještě ověření výsledku měření a kontroluje se znovu správnost měření. Pokud by kontrola ukázala více než povolenou odchylku, bylo by měření přístrojem automaticky anulováno. Vše probíhá automaticky. Tento způsob automatického fungování, automatického ověřování a kontrol měření měřicím přístrojem stejného typu jako v této věci vyplývá podle výše uvedené judikatury z jeho návodu k obsluze. Provedení důkazu návodem k obsluze měřicího přístroje RAMER 10 C před krajským soudem by proto bylo nadbytečné. Ze stejného důvodu by bylo v řízení o kasační stížnosti nadbytečné provedení důkazu v podobě odpovědi Českého metrologického institutu na dotaz, zda je tento přístroj schopen sám rozpoznat porušení návodu.

[21] Nesouhlas stěžovatele a jeho advokáta s vyvěšením jejich osobních údajů na internet vyjádřený v kasační stížnosti se míjí s rozhodovacími důvody krajského soudu a s předmětem přezkumu jeho rozsudku. Jedná se o porozsudkovou agendu, a proto NSS pouze ve stručnosti odkazuje na usnesení NSS ze dne 25. 5. 2017, č. j. Nao 175/2017 - 161: *„Pokud se Mgr. Václav Voříšek cítí být ‚sekundárně viktimizován‘, je-li spojován se způsobem, jakým vykonává advokacii, nelze příčiny takových jeho domněnek spojovat se skutečností, že soudy zcela v souladu s platnými právními předpisy zveřejňují ve svých rozhodnutích jeho údaje, vystupuje-li v postavení advokáta a zástupce účastníka řízení“*.

IV. Závěr a náklady řízení

[22] Z výše uvedeného vyplývá, že napadený rozsudek krajského soudu není nezákonný z důvodů namítaných v kasační stížnosti. Proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost jako nedůvodnou zamítl podle § 110 odst. 1 s. ř. s.

[23] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1, větu první, ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nestanoví li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.

[24] Neúspěšný žalobce proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, kterému by jinak právo na náhradu nákladů řízení o kasační žalobce příslušelo, soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, protože mu v řízení o kasační stížnosti nevznikly žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. října 2019

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu